

The Importance of Stable Governments

1. Anti-Trump protesters march for 3rd night; Portland police call it a 'riot'
<http://www.cnn.com/2016/11/11/us/oregon-protest-riot/>

Protesters marched through Portland's streets Thursday night.

Some of the roughly 1,000 protesters in Oakland broke store windows, left graffiti on buildings and threw M-80 firecrackers, Molotov cocktails and bottles at police officers, authorities said.

Eleven people were arrested in Oakland, including someone who had seven Molotov cocktails in his

possession, police said. Some of those arrested are accused of assaulting police officers.

In Los Angeles, about 185 protesters were arrested Thursday night into Friday morning, police Officer Norma Eisenman said -- including some on suspicion of blocking roads, and minors accused of violating curfew.

People gathered outside Los Angeles' City Hall chanting "not my president." As in Oakland, there were reports of people throwing rocks and bottles at police officers and vandalizing police cars with graffiti, [CNN affiliate ABC reported](#). At least one person was held on suspicion of assaulting an officer, Eisenman said.

2. Mishna, Avos 3:2

רבי חנינא סגן הכהנים אומר הוי מתפלל בשלומה של מלכות שאלמלא מוראה איש את רעהו חיים בלעו

Origins

3. Tosefta 4:17

ויום טוב האחרון של חג פייס לעצמו זמן לעצמו רגל לעצמו קרבן לעצמו שיר לעצמו ברכה לעצמה שנ' ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך

4. Avudraham, Seder Shacharis shel Shabbos [R. David ben R. Yosef Abudraham. 13th century, Spain He might have been a student of R. Yaakov Ba`al Ha-Turim]

ואחר כך מברך את המלך
ואם הקהל ואומר אשרי ומחזיר כפר סורה למקומו

5. Sefer Kolbo, Siman 20 [R. Aharon ben R. Yaakov ha-Cohen, Narbonne, France, In 1306 he was expelled from France together with all the Jews there, and he settled on the island of Majorca near Spain, lived 13th-14th century]

ובשבת שחרית נהגו לומר אחר ההפטרה מי שברך, ויש מקומות שמברכין המלך ואח"כ הקהל והכל לפי המנהג

6. Seder Rav Amram, Chelek II: page 78 – Mekor Habrachos [R. Aryeh Leib Frumkin, Religious Zionist leader, founder of Petach Tikva in the old Yishuv, 1845–1916]

סקור הברכות

הנותן תשועה לא מצאנו לשון זה בסרורי הקדמונים אך כפנקס גרסייזא שנכתב בזמן הגזרות של תחני' ותחקיו נמצא שם ברכה לסלך כנוסח זה.

מי שברך אבוהינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את אדונונו הקישר ירום הנודו, וישלח ברכה והצלחה בידו לישם כסאו כמשפך, וצדקה בארץ, וחיים ושלוה יהיה לו ולזרעו אחריו ונאמר אמן. והספרדים אוסרים אותו ג"כ אתיו כל נודי כליל י"כ, ונאמר ג"כ ככל כו ונאבדורהם שהתנוה לברך את הסלך אחר קה"ת, ונראה ששם, שנהגו לברך - הסלך ככל יסוח התול כבי' והי' אחריו קה"ת, ועטן רשיי יוסא דף גי לענין פ"ז' ק"ש"י ברכה לעצמו שהיו מברכין לחצאת היי הסלך כספורס כתוספתא דסוכה על שם כיום השמיני שלח את העם ויברכו את הסלך עכ"ל, וכסער יוסיפון טובא בהגיון לכ, ססער- ששטנן- הצדק בלכתו לקראת אלכסנדר שאמר סקום שמתחללים עליך ועל תלכותך שלא תתיב, וכן כורש אמר די להוי סזקרכין נתוחין לאלה ששיא וסצלאן לחיי כלכא ובנווה וסשטץ שכבר הי' מנהג קרום כישראל סיסות נכישאם ראשונים להחלל לחיי הסלך, והסג"דיס אוסרים ככל שבת ברכה לסלך כנוסח אורי.

Obligation of the Prayer

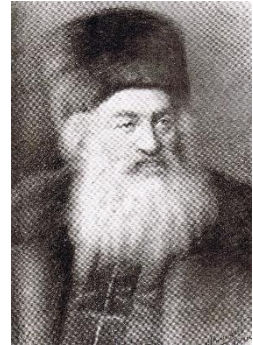
7. Meeri, Avodah Zarah 4a [R. Menachem Meiri, Catalonia, Spain, 1249 – 1310]

[דף ד', א'] **חייב אדם להתפלל על שלומה של מלכות תמיד שאלמלא מוראה של**

מלכות איש את רעהו חיים בלענו.

8. Michtav Sofer, Siman 1 [R. Shimon Sofer, Chief Rabbi of Kraków, Poland after serving as Chief Rabbi of Mattersdorf. He was the second son of Rabbi Moshe Sofer (Chassam Sofer) of Pressburg, 1820–1883]

וראה כמה גדולה מעלת צרכת המינים, שיסדה ר' גמליאל וקצעה בשמונה עשרה אשר זה נוסחתה: „וגמגמינים אל תהי תקוה וכג המינים מהרה יכרתו ומלכות זדון מהרה תעקר ותשבר ותמנר ותכניע צמהרה צימיו, צרוך אתה הי שובר אויבים ומכניע זדיק“, באמת תפילה זו כוללת שנוס מנכות שמים ושנוס מלכות הארץ ציחד וקיום העולם ואושר הצריות תלויה זה, כי באצוד תקוח המלשינים, וצהכרת כת המינים, תעקר ממלכת הזדון, וחיכון מלכותא דשמיא ומלכותא דארעא, ובתפינה זו אנו יולאים ידי חובתינו שהיינו חותנו רבותינו הקדושים, הוה מתפלל בשלומה שג מלכותא שאגמלא מוראה איש את רעבו הייס צגעו, שהיא חובה על כל יחיד ויחיד בתפינתו וכג מי שיכול נחדש זה דבר כפי הרגג לשונו וטוהר נצבו כרי זה משוצת.

9. Kedosh Yisrael, page 104 [Biography of R. Yisrael Salanter]

❖ בהיותי פעם אחת בעיר קרינקי ספרו לי שפעם אחת היה שם בשבת קדש (שכא לבקר את בתו) וראה שאין מברכין תפלת הגותן תשועה, הפך פניו אל הקיר ואמר הגותן תשועה בעצמו לקיים מה שאחז"ל: "והוה מתפלל בשלומה של מלכות".

Which Language?

10. Lev Haivri, page 109 [R. Akiva Schlesinger (1838-1922)]

גס זס שמשנין סחפלא שאנו מתפללין על סמלכות יר"ס לסתפלל בלשון אשכנז או בלשון אכר לא יאות הוא ואנו אין חונפין ונודע למלכיו יר"ס ולישרי סמדינס שסיסודי' סשלימי' באמונת' לעול' סס תמימי' ועלמי' למלכות ומדינס וסס מקושרין צסורמנא דרממנא סוי' מתפלל בשלומה של מלכות וכו' ואמר קרא דרעו את שלום סעיר וכו' ואנו סיסודי' סשלימי' באמונה אין לנו רשות לשנות שום דבר מתורתנו סקדושס וכסס שאנו מתפללין על ספשינו גופינו חרעינו כן אנו צריכין לסתפלל על סמלך וסריו יר"ס וכיון שאנו יודעין ומאמיני' סתפילס בלשון סקדש יוחר מקובל ורלוס סיא לפני ס'

11. Keser Shem Tov, page 120 [R. Shem Tov Gagin (1884-1953)]

[ג] מנהג צונדון, צומר השורות האמצעיות שבם מזכיר שם המלך, והמלכה, ושם היורש עצר, אומר אותם בשפה האנגלית, אבל באמשטרדם עדיין נוהגים לאומרם בשפה הפורטיגזית. (תעח)

History of the Prayer

12. Siddur Tefillos Kol Hashana, 1505

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים
וּמִמְשָׁלָה לְנַסִּיכִים:
וּמַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים: הַפּוֹצֵה
אֶת דּוֹד עֲבָדוֹ מִחֶרֶב רָעָה: הַנּוֹתֵן
בֵּין דָּרָךְ וּבֵינֵינוּ עֲזִים נְתִיבָה: הוּא
יְבַרְךָ וַיִּשְׁמְרֵךְ וַיַּצִּילֵךְ וַיַּעֲזֹרֵךְ
וַיְרַחֵם וַיְגַדֵּל וַיַּנְשֵׂא לְמַעַלְהָ
לְמַעַלְהָ לְאֲדוֹנֵינוּ חַמְלָךְ: מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמֵי יִשְׁמְרֵנוּ
וַיַּחֲיֵנוּ: וּמִכָּל צָרָה וְנֹזֵק יַצִּילֵנוּ:
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמֵי יְרוּם
וַיַּגְבִּיהַּ כּוֹכַב מַעֲרָכֵנוּ: וַיֹּאדֶרְךָ יָמִים
עַל מַמְלַכֵּנוּ: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים
בְּרַחֲמֵי יִתֵּן בְּלָבוֹ וּבְלֵב כָּל יוֹעֲצָיו
וְשָׂרָיו: רַחֲמֹת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה
עִמָּנוּ: וְעַם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲהַיְנוּ בְיָמֶיךָ
וּבְיָמֵינוּ תוֹשַׁע יְהוּדָה: וַיִּשְׁׂאֵל
יִשְׁכּוֹן לְבַטָּח: וּבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְכֵן
יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

13. Sinai, Choveres 100

"[הנותן] תשועה למלכים וממשלה לנסיכים, מלכותו מלכות כל העולמים, הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה, הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה, הוא יברך וישמור ויעזור וירומם ויגדל וינשא ממעלה את אדונינו נפוליאוני פרימו הגדול קיסר הצרפתים ומלך איטליא¹¹, הוא ויהספינה המלכה והשר המשנה למלך¹² וכל זרע המלוכה וכל בני משפחתם הנשאה ירום הודם. מלך מלכי המלכים ברחמיו יחיים וישמרם, ומכל צרה ריגון ונזק יצילם, וידבר עמים תחת רגליהם, ויפיל שונאיהם לפניהם, ובכל אשר יפנו יצליחו. מלך מלכי המלכים ברחמיו יתן בלבו ובלב כל יועציו ושריו רחמנות לעשות טובה עמנו ועם כל ישראל, בימיו ובימינו תושע יהודה וישראל ישכון לבטח, ובא לציון גואל וכן יהי רצון ונאמר אמן".

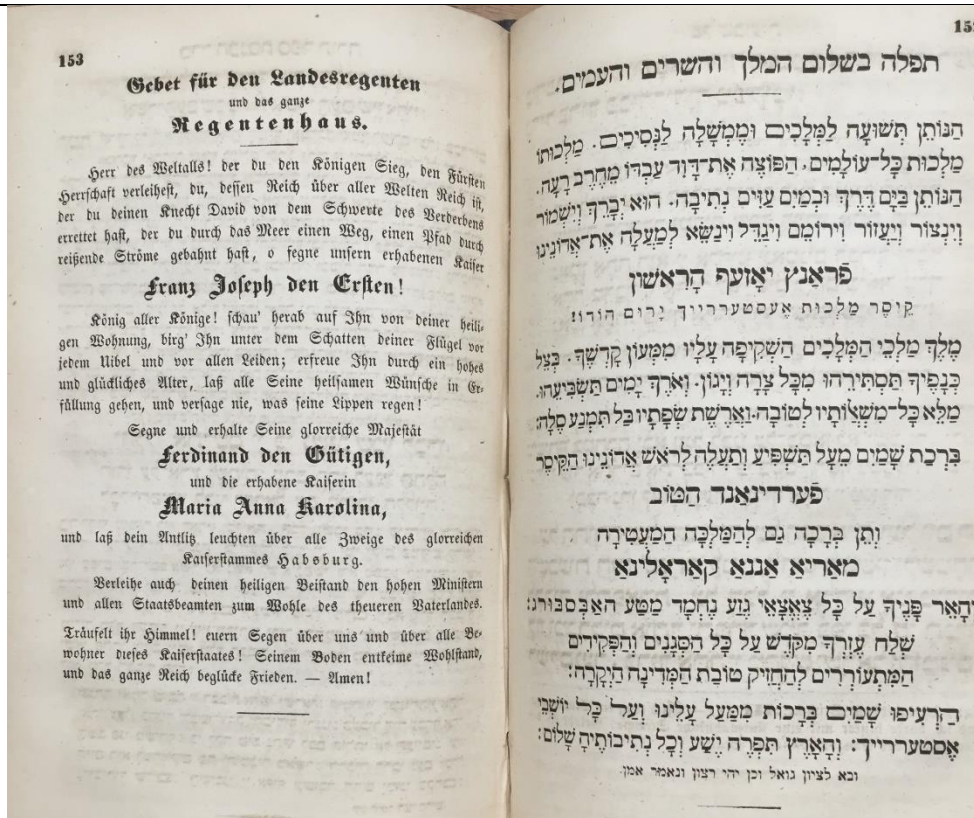
Naoleon Bonaparte, 15 August 1769 – 5 May 1821, Emperor of France 1804 until 1814 and in 1815

Ferdinand I. Karl Leopold Joseph Franz Marcellin, genannt: **der Gütige**, 1793 -1875

Franz Joseph I, 1830-1916

Mehmed V Reşâd,
1844-1918

35th and
penultimate Ottoman
Sultan, Reigned 1909-
1918

תפלה!

שומע תפלה, עבדו הדין והצדק אשר סופרתי, **משה פראנקל** יצא עמו הרבה
שנים וישלם תוך להשלל מהו חובו הנפלא ליהדות ולתורה ולעם ישראל ולקנין ירושלים וכל
זה הדין והצדק, ומה הברכה והשלום של כלם, כפי שיהיה עתה מאת הדין והצדק, ומה
השלום והשלום והשלום, כלם חסד וחסד, ומה הדין והצדק שלם האזן והקנין והדין

שלמאן **מתמר ישאד** יצא דבר
הנשיא שלמאן אמן
מונציו תולעים; יצא בן ברא, בן ליה, פליג וקבדו.

אנא ה' רחם והגן שומע תפלה!

אנא עבדך בית ישראל השומע בהצדוה קדשך, הגן באים לנפוך ישתח' רגל
תפלה לפני הויכ קדשך, בעד אשר והצלחת צבאות האופה העומתית הנאורה השוכת כעת
במערבון המלחמה של ארצנו הנפולכת.

ה' אלדי הצבאות! אשר נשא ומעולם בחרת באומה קדומת ונאורה, להרחיבה על
בשר ארץ ורחי לאור עמם רבים האר פנך אליה בעת ובשעה
הוא, ישלחת את מבחל נדודיה והלוציה אל סלחם צבוח, סלחם יצדק וחולש בעד יציון
וכמה האדם כי בדתה בת, רחם סדינה הסמכה, רחם רעת ויראת ה', הצדק אורד סתניה והאמת
הדומה אורד חלוציה; אהבת כל אדם ספקות המיד כלם הסמכה העומתית הארדית והנאורה
ידיה, וכל בני הנעשים שיום לגנז עוניה, וכל הצבוא כלם חונן ליתנה סבל הוכיחה, שוכחה
את כל החוסים בצללה, רחם הסמכה והחטונה סוחפת על פני כל אורד ארצנו, ורחם הרשם האצולה
מאת מלכנו הגדול החסן החסיד והנצח

שלמאן **מתמר ישאד** יצא דבר

נחונה לכל העמים הסובבים בארצנו, שבושכם גם עמך בית ישראל, אמה ה' חודק כל ות,
וסכור את סחר נפשו דמה השו ירושלים וירושלם, אשר רק כשעמם ישרוה, וסבל סמכות לשום
שדום סארץ ולוחות בשלוח עם העמים והסמכות אשר סביבותיה, ורקם נא בעת הזאת, אפסם
לדר לצניהם ניים, מלם נשאה כוסי עולם, להצטעה ישועיה בקרב הארץ.

ה' איש מלחמה! השקויה מסעון כדשך סן השמים, וברך את האומה העומתית הדגולה
בדבבות, וציה את סלאנדך לשכור את צבאת סמתרך נפשו בעד הגנת
המולדת היקרה, וכשך יציון ימות הארץ, כי באכה הפצת, כהתום סחוררך;

תורה אמה ומשפט אהר יציה לכם ולגד הגר אהבם.

אנא ה'! המורד בירושלם עיר הקדש והזופה חחת סמסלה קדומת ונאורה, הלבש נא
את צבאותיה רוח ענה ונבורה, היה נדעם ספקים אף ישועינו בעת צדה, אורם
חיל סמלחמה סברק קדומה חתום, כל כלי יצד עולם לא יצלות וכל לשון קום אהם לסמסם
תושב וכל אשר שנו ישכילו ויצליחו, תצוים סכור ורור כיואת לעם נלחם סמכות הצדק,
השוכם אל ארצם סנור הצדק, והשוכם סכור על ארצתם סמכות, וידעו כל יושבי חבל כי אמה
ה' שועים סלאכים לסא, ורק סברק כל סוק, ורק סכור הישועה.

אנא ה' אלדי השמים! הערה רחם סכורם ורן לשום סארץ, רן שלום סמכות, ספוק
סוכני ארצם סלאך השמים, השכ חתום אל נדעה, נא ישא
ער נוי אל טי רוב ודעה סכור סלכותך על כל הארץ, סוכתוב וחי ה' סלךך על כל הארץ אמן.

הגותך תשועה למלכים וכו'.

תפלה לשלומה של מלכות

ממעם מרן הנאביד מוהרי"ח זאנענפעלד שליט"א וממעם הרה"ג הבר"ץ שליט"א נסבנ להתפלל בשבת חנכה הבע"ל לתמונת כיבוש האנגלים לירושלם – בכל בתי הכנסיות תפלת הנותן תשועה למלך אנגלי גות החמשי יהודי ומי שברך לה. מ. אחינו הנציב העליון סיר הרברט איעזר בן מנחם סמואל הו

King George V, 1865-1936
Reign: 6 May 1910 – 20 January 1936

הרבנות הראשית לא"י

מעיה בזה את לב הקהל הקדוש בעתק ירושלים ובכל עיר ומשכות וקבוצי אחינו בני בכל ארץ ישראל תו.

לברך ביום שבת קודש הנא, היום הראשון להנוכה הבע"ל

את הוד מלכותו מלך בריטניא.

ג'אורג' החמשי יר"ה

בברכת הנותן תשועה

אחרי קריאת התורה בכל בתי כנסיות ובתי המדרשות שבא"י, ודוסיף עמיה את מרכת מי שברך לחולים בתפלה להשבת הוד מלכותו ובריאותו השלמה בעתידת בני ישראל, וכל העמים, חוסי ממלכתו הרוסמת.

ולכבוד בואו של האורח הנשא, הוד מעלתו הנציב העליון לא"י, והמפקד העליון

מר צנשלרר יר"ה

לברכו בברכת מי שברך

ויהי בואו לאח"כ מברכת ואשר רב לבנין הארץ ולשהומת ולתקדמות בנין ביתנו הלאומי על אדמת הקודש בכבוד הוד הבע"ל ולזיוון חגיגת **יום הכבוש** של עיר קדשנו ירושלים תוכב"א.

שחז בערב הנוכה הנא ולמספר הממשלה היא ביום ראשון הבע"ל.

אמר כל הקהל הקדוש בקול תודה את המומד מי שבתחילת לפני תפלת המוסף יציר ישראל ראונו בישיבתנו כפי שלום במדינת ביטנו אמן.

ליום השחרור

ממעם רבינו הנאון הצדיק מרן הנאביד מוהרי"ח זאנענפעלד שליט"א וממעם ועד העיר לקהלת האשכנזים פתחיק תריב מדיעם בזה שבוים יעשיק ביה ככלו יום שחרור ירושלים עתיק תריב עיר ממשלת בריטניא הנחלת יום א' בין כסלו * דצמבר אשר בו חל יום השחרור לבי מספר הממשלה ותפלו בכל בתי הכנסיות ובתי מדרשות השלום של פסות בגולה הותן תשועה לכבוד

הוד מלכותו **ג'ורג' החמשי** מלך בריטניא יר"ה

השכן בעין ישרה לו תפאה שליטה בקרוב ותפלה מי שברך ליה מי תנוב העליון

המרישונט – קלונגל ביה **יוהן משנשלרר** וכל שרי המלוכה

בישום ובזינו תושע יודרה ישראל ישכן זככה ונלביג וכור"א.

14. Or Mizrach, Choveres 27 – From the Machzor of Rosh Hashana 1943

הנותן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים, מלכותו מלכות כל-עולמים. הפוצה את דוד עבדו מתרב רעה. הנותן בים דרך ובמים עזים. נתיבה. הוא יברך וישמור וינצור ויעזור וירומם ויגדל וינשא למעלה את — נשיא ארצות הברית ומשנהו מלך מלכי המלכים ברחמיו יחים וישמרם ומכל צרה ויגון ונוק יצילם. וידבר עמים תחת רגליהם. ויפיל שונאיהם לפניהם. ובכל אשר יפנו יצליחו; מלך מלכי המלכים ברחמיו יתן בלבם ובלב כל יועציהם ושריהם רחמנות לעשות טובות עם כל העמים ועם כל ישראל. בימיהם ובימינו תיושע יהודה וישראל ישכון לבטח. ובא לציון גואל. וכן יהי רצון. ונאמר אמן:	President Franklin D. Roosevelt

סדור השלום תפלות לכל השנה ערוך עִיראש הקהלה הדתית במוסקבה הרב ר' שלמה כהרנג ר' יחיאל מיכל זל שליפר שליטא הוצאת הקהלה הדתית במוסקבה שנת תש"ד	Nikita Khrushchev (1894–1971) 1955-1964 Served as the First Secretary of the Central Committee of the Communist Party of Soviet Union

תפלה לשלוּם הממשלה מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, הנותן ביום דרך ובמים עזים נתיבה, הוא יברך וישמור וינצור ויעזור וירומם ויגדל וינשא למעלה. את ממשלת סססר תקדוש ברוך הוא יחיה וישמרה ומפל צרה וציקה ויגן ויגן ויגן ויגן ויגן שונאיה לפניו ובכל אשר תפנה תצליח. ונאמר אמן!	תפלה בעד השלוּם אבינו שבשמים! ברוך ממשלת סססר מנו השלוּם בכל העולם ונאמר אמן! אבינו מלכנו! חזק מניג'י השלוּם בכל העולם, בזכותא האשר נתת לנו, ונתת לנו שלוּם ורוחף שלום ונתת שלום בארץ. ונאמר אמן! אדיר במרום, שוכן בגבורה אתה שלום ושמה שלום! יהי רצון שתשים עלינו ועל כל העולם בלוחיים וברכה למשמרת שלום! ונאמר אמן!

Why We Do It?

Appeasement

15. Sefer Me'Or Enayim, Chelek Imrei Bina, Perek 55. [R. Azariah min Adomim]

ואנח ירמיהו כט על כבל ראשית הריסתנו צוה את היהודים במלאכות ה' לאמר דרשו את שלום העיר אשר הנלית אתכם שמה ודחפלו בעדה אל ה' כי בשלומה יהיה לכם שלום. ובפרק הראשון מספר תלמודו ברוך תקיבל לנצרים עם היותו בלחי מקובל אצלנו התבאר כי חלק היהודים אשר גלו ראשונה עם יכניהו שלחו אל השארית הנמצאת עם הכתן גדול בירושלים נדבות מקובצות מאת כלם עם הדברים האלה: צנחנו שולחים אליכם כסף אשר בו תקנו עולות וקטורת והתפללו בעד חיי נכוד נצר מלך כבל ובעד חיי בלשצר בנו שיהיו חיים כים השמים וכי נעבדם ימים רבים ישו אלינו חסד. ובעזראי מצאנו איך דרוש המלך קיים את סכח כורש אשר בו צוה לאמר מנכסי מלכא להו מתיהב להו יום ביום די להן מהקר בין לאלה שמיא ומצלין לחיי מלכא ובנהי: ואין ספק כי דבר זה הוקם בכל חוקף כאשר העיד עליז הויס'פון לרומי'סספר יא פרק ד':

ממנו את מחשבותיו ושוב אל הוידהפיהו: וכן המנהג אשר לתוספת חזק נמצא בקצת הקהלות לברך את שריהם וכל אכודיהו הוא באמת מנהג ותיקין למצוא בעיני אלוקים ואדם חן ושכל.

ובזהיות כל מה שזכרנו אמת לאמתו ונודע כי כל יתר הפלטה הנשארת בנו מפזור ומפורד מסוף העולם עד סופו הלא אין דרך לניסוח כלבנו להצלחה מלכות על מלכות כי אוי להם לנכריות אבל אחר שיפול ודמא דכולהו דידן סומק ויקר בעיני אלקינו אשר על ק מצוה לשמוע דברי חכמים ועצות מרחוק של נביאי אמונה אומן לשאת בעד המלכות כלן רנה ותפלה שיסירה מלבם כל חזרות ואיכה ויתן שלום בארץ כי הלא בשלומם ישפוח גם לנו שלום וכלם יראו וידו כאשר בחסדיו ירים קרננו ואת צמח דוד עכדו מחרה יצמיח וכבר העירונו קרוב לסוף פה מאמר א' מטעם פתרון השבעים וידידיה והויסיפון לפסוק אלקים לא תקלל כי בכל המחיהם לדבר אמונה ואלהות כבוד לאיש שבת מריב קרוב לאמרו ו תקגרו גם ונשמרתם מאד כי כזה שליו אהלינו עד יתפוץ בנו האל המושיע :

16. Tehillim 144:10-11

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים
הַפּוֹצֵה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מִחָרֵב רָעָה: יֵא פָצַנִי וְהַצִּילֵנִי
מִיַּד בְּנֵי־נָכָר אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבְר־שׁוֹא וַיִּמְיָנֵם יָמִין שָׁקֵר:

17. Yeshaya 43:16-17

כִּי בַה אֲמַר יְהוָה תַּנְוִתֵן בֵּינִי דְרָךְ וּבְמִים
עֲזִים נְתִיבָה: יִּי הַמוֹצִיא רַכְב־וְסוּסִים חֵיל וְעֲזוֹן יַחְדָּו יִשְׁכְּבוּ בַל־
יִקְוּמוּ דַעְכוּ בַפִּשְׁתָּה כְּבוֹ:

18. Writings of R. Kapach I:page 492-3

(ה) ותמה ביותר: מר רצהבי כותב: 'אפילו ברכת 'הנותן תשועה למלכים' (תפילה לשלומה של מלכות), שמן הדין שתיאמר בלשון המדינה או שתהיה מלווה לפחות בסידורים בתרגום ערבי, אינה מופיעה בלשון לעז כלל'. תפילת 'הנותן תשועה' אינה מצויה בנוסח תימן המקורי כלל וכלל². מצויים ברשותי מישה סידורי-תפילה עתיקים ואין תפילה זו מופיעה בהם כלל; ורק בסידורים מאוחרים, שנכתבו תוך שלוש מאות השנים האחרונות (תקופה שבה כבר נתפשטו ספרי הדפוס בתימן), באה תפילה זו, ואין ספק שקיבלה מסידורי ספרד ואשכנז. ידוע שהיו בתי-הכנסת בתימן המקום האוטונומי היחיד בחיי היהודים שם, כי השלטונות והמוני הערבים כיבדו מאוד את בתי-הכנסת ומקומות-התפילה, לא התערבו ולא חקרו במה שנעשה ונאמר בהם, ומשום כך לא היו יהודי תימן צריכים להתפלל בפיהם לשלום השלטונות, שעל-פירוב היו עריצים, בזמן שלבם לא כן עמם. מה שאין כן בערי אשכנז וספרד, ובפרט ברוסיה, שדרשו בהן את היהודים ובעת ובעונה אחת דרשו מהם להתפלל לשלומם, ולעתים שלחו גם מפקחים לבתי-התפילה לראות אם היהודים מתפללים לשלומם. נוסח 'הנותן תשועה' נתקן בתבונה רבה, ולא במקרה ניתנו שני הפסוקים המצויים בה, פסוקים אלה נבחרו מפני שיש בהם הסוואה לרחשי לבם של היהודים לגבי המושלים העריצים שבכל דור ודור, העושים מעשה זמרי ומבקשים שכר כפינחס, בפסוק הראשון (תהלים קמ"ד, י) נאמר: 'הנותן תשועה למלכים תפוצה את דוד עבדו מחרב רעז', ובפסוק שאחריו נאמר: 'פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דיבר שוא וימינם ימין שקר', כוונת המתפלל היא לסיום המשפט בפסוק השני³, והפסוק הקודם נלקח להסוואה, בפסוק השני בתפילה זו (ישעיה מג, טו) נאמר: 'הנותן כים דרך ובמים עזים נתיבה', והמשכו הוא: 'המוציא רכב וסוס חיל ועזו יחדו ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה כבו', וגם כאן כוונת המתפלל לסוף זה, אך בתימן אין צורך בכל זה, יכולים הם לומר את כל רחשי לבם בהם מלא; ולפלא בעיניי שמר רצהבי מחפש תפילה זו בתימן.

Strong Government

19. Jewish Virtual Library: Bogdan (Khmelnitski) Chmielnicki

https://www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/judaica/ejud_0002_0004_0_04259.html

CHMIELNICKI (Khmelnitski), BOGDAN^o (1595–1657), leader of the Cossack and peasant uprising against Polish rule in the Ukraine in 1648 which resulted in the destruction of hundreds of Jewish communities; later hetman of autonomous Ukraine and initiator of its unification with Russia. The son of a minor landowning official of the lower aristocracy, in 1646 Chmielnicki became involved in a quarrel with the governor of the province where he lived. He was arrested, released on bail, and in 1647 fled to the Cossack center of Zaporozhye on the

Dnieper, from where he began to foment rebellion against Polish rule. His propaganda fell on the soil of social-religious unrest, accompanied by repeated uprisings. Having gained experience from the failure of former rebellions, Chmielnicki sought the assistance of the Tatar khan of Crimea, who authorized one of his military leaders to join Chmielnicki. With varying luck and several interruptions he waged war against the Poles until his death; in 1654 his followers took the oath of allegiance to the Muscovite Czar.

In the course of their campaigns Chmielnicki's followers acted with savage and unremitting cruelty against the Jews. Chmielnicki aimed at establishing an autonomous Ukraine, if not under Poland, then under the Ottoman Empire, Moscow, or Sweden. After his death, this plan ended with the annexation of eastern Ukraine to Muscovite Russia (1667). Chmielnicki was bent on eradicating the Jews from the Ukraine. From the social aspect, he aspired to transform the Cossack leaders into the ruling aristocracy of the principality while returning the peasantry to serfdom. His activity brought destruction and ruin to the land and did not assure its independence. Nevertheless, the members of the Ukrainian nationalist movement in recent generations have come to see him as a symbol of the awakening of the Ukrainian people, while Russian nationalists regarded him as a "great patriot" who brought about the unification of Ukraine with Russia. During World War II, a military decoration was named after him, and in 1954 the town *Proskurov was renamed Khmel'nitski; the name of Chmielnicki was also added to that of the town Pereyaslav (Pereyaslav-Khmelnitski).

In the annals of the Jewish people, Chmielnicki is branded as "Chmiel the Wicked," one of the most sinister oppressors of the Jews of all generations, the initiator of the terrible 1648–49 massacres (ט"ו ח' תור"ט גזירות ת"ח ve-tat). Chmielnicki has gone down in history as the figure principally responsible for the holocaust of Polish Jewry in the period, even though in reality his control of events was rather limited. The Jewish population of Ukraine had been an active factor in colonizing the steppes before the massacres. Many Jews settled in the villages, and were occupied as lessees (see *arenda) or administrators of the estates of the nobles; they also played a role in developing the towns and in their armed defense at times of danger. However, as agents of the Polish nobles and Polish rule, they incurred the hatred of the Ukrainian serfs. Both Polish and Ukrainian modern antisemitic historiography has attempted to attribute the overwhelming responsibility for the terrible bloodshed during the rebellion on the Jewish lessee and agent, thus justifying the singular cruelty directed against the Jews. But the reports of Jewish persecution of the peasants, or offenses against their religious feelings caused by the lease of churches to the Jews, find no confirmation whatsoever in the sources.

20. Magen Avraham 284:sk 7

ז הוֹסֵקִים בְּרַבִּי לֵבֵר . כֹּה שְׂמַחֲלִים וַיִּסֵּל שׁוֹמְרוֹ סִיֵּם
שׁוֹמְרֵי שְׂמַחֲלֵטוֹ (°) דְּכַל כְּפֹלֵם יֵי יְהוּדִים (מֵאֹר פִּדְיִם) .

21. Machtzis Hashekel, ad loc.

(ס"ק ז) הצוסקי וכו' הא שמתפללים כו' ר"ל שמנהגן של ישראל כל קהל בכל שנת מתפללי בשומתה של מלכות. ויש בנוסח תפלה הכיא ויטיל שונאיו תחמיו. ע"כ ליל שונאים שנמלכו' אחרים ואם יתגרה מן א"י עם מן אחר ויתפללו כיורדי שנמלכות זה שיטיל שונאו דסייט מן השמגרה זו יטיל תחמיו. והא תחת המן השמגרה זו יש ג"כ יכורדי וגם הם מתפללים על מלכות שלהם ויטיל שונאיו תחמיו א"כ ע"כ תפלה א"י מהם הוא תפלה שוא אפי"כ כל קהל מתפלל שיטיל שונאיו א"י לו במדינתו תחמיו :

Ways of Peace

22. Jeremiah 29:4

- ד כה אָמַר ה' צְבָאוֹת, אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל: לְכָל-הַגּוֹלָה--אֲשֶׁר-הִגַּלְתִּי מִירוּשָׁלַם, בְּבָבֶלָה. 4 Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel, unto all the captivity, whom I have caused to be carried away captive from Jerusalem unto Babylon:
- ה בְּנוּ בָתִּים, וְשִׁבוּ; וְנָטְעוּ גִּנּוֹת, וְאָכְלוּ אֶת-פְּרִיָן. 5 Build ye houses, and dwell in them, and plant gardens, and eat the fruit of them;
- ו קְחוּ נָשִׁים, וְהוֹלִידוּ בָנִים וּבָנוֹת, וְקָחוּ לְבָנֵיכֶם נָשִׁים וְאֶת-בָּנוֹתֵיכֶם תָּנוּ לְאִנָּשִׁים, וְתִלְדָּנָה בָנִים וּבָנוֹת; וְרַבּוּ-שָׂם, וְאַל-תִּמְעָטוּ. 6 take ye wives, and beget sons and daughters; and take wives for your sons, and give your daughters to husbands, that they may bear sons and daughters; and multiply ye there, and be not diminished.
- ז וְדַרְשׁוּ אֶת-שְׁלוֹם הָעִיר, אֲשֶׁר הִגַּלְתִּי אֶתְכֶם שָׁמָּה, וְהִתְפַּלְלוּ בְעַדָּהּ, אֶל-ה': כִּי בִשְׁלוֹמָהּ, יִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם. 7 And seek the peace of the city whither I have caused you to be carried away captive, and pray unto the LORD for it; for in the peace thereof shall ye have peace.

23. To Heal a Fractured World, Rabbi Jonathan Sacks

Jeremiah was no less a utopian than Isaiah and Micah, but on this occasion his prophecy was pragmatic. Seven centuries later, so was the teaching of the sages. They had seen the failure of two other options. The first was assimilation – specifically Hellenization. This robbed Jews of their identity and led, as in the days of the Seleucids and the Maccabees, to the banning of religious practice. The second was rebellion, in the last years of the Second Temple, and again, 65 years later at the time of the Bar Kochba revolt. These were two of the most disastrous events of Jewish history, leading to defeat, disempowerment and dispersion. Remembering Jeremiah, the sages formulated a third way: to sustain their faith through institutions that (unlike the Temple) could be established anywhere – the synagogue, the school, the house of study and the home. In the meanwhile they would practise what today would be called active citizenship in the countries of their dispersion. They would give to others in need as well as to the members of their own community. ‘The ways of peace’ were not peace. Israel was in exile. The times were out of joint. But

Diaspora Jewry could none the less create, if not peace, then at least the ‘ways’ that led to it. They could perform acts of kindness. They could contribute to the common good. Without relinquishing their ultimate hopes of return and the messianic age, they could create at least a fragment of peace in the here-and-now. This was a vision no less noble for its modesty. Sometimes modest ideals change the world more benignly than their more revolutionary counterparts.

1. ספר הזכרון של החתם סופר עמ' יד-טו

והנה ימי הסתיו עברו הגשם חלף הלך לו, הניצנים נראו בארץ וקול התייר הגדול נשמע בארצינו, מקול מדהרות אבירי המלחמה נרעשה הארץ, היא מלחמת אדונינו הקיסר אויסטרייך עם קיסר הצרפתים. ומה ראו על ככה ומה הגיע עליהם הלא הוא כתוב על ספר מלחמות ומפורסם בין כל עם ומדינה. ומיום החל המלחמה התפללנו בשלום מלכנו כמה מזמורי תהילים בכל יום, ואחריו תפלה המיוסדת מראשונים על ככה המתחיל הנותן תשועה למלכים. ולא ארכו הימים וכבר נשמע כי עם הצרפתים קרבו לנו ויאתיו להביא עיר וייען במצור, ותוספנו בתפלות ובקשות גם עבור אחינו בי אשר יבואו במצור שמה.